

Sonetul gândurilor interzise

Daniel Vișan-Dimitriu

Sonetul gândurilor interzise

Astăzi trec hotarul lanului de grâu,
Trec de maci, de drumuri, trec de orice gând,
Mă așez pe-o piatră, la un mal de râu,
Străjuit de sălcii, sub un Soare blând.

Grijile acolo-s pe tărâm străin,
Liniștea-i regină, triluri îi servesc
Doar cât să îmi pară că-i un dar divin
Pacea-nsuflețită-n care, azi, trăiesc.

Aerul mă-nvață cum să îl respir
Cu aroma-i toată și, puțin mirat,
Simt în el o urmă dintr-un vechi delir,
Când privirea-ți dulce-n ochi mi-a adiat.

Știu că le spusesem gândurilor "Nu!",
Dar îmi ești acolo, printre ele, tu.